

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Goncear Ion în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui:

*Stoler Alexandru Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și locuitor Xxxxx,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.09.2017 - 15.06.2018;

Instanța de apel: 18.10.2018 - 05.12.2018;

Instanța de recurs: 11.02.2019 - 13.03.2019;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 15 iunie 2018, Stoler Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 1 (unu) an închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis pentru bărbați.

A fost admisă acțiunea civilă și s-a încasat de la Stoler Alexandru în beneficiul lui Costiuc Taisia prejudiciul material în sumă de 16 042 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Stoler Alexandru, la 26 noiembrie 2016, în a doua jumătate a zilei, dându-și seama de acțiunile sale prejudiciabile, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în timp ce se afla în oșpeție la Costiuc Marin, în ap. nr. xx, str. Xxxxx x din orașul Xxxxx, profitând de neatenția acestuia a sustras din portmoneul cet. Taisia Costiuc ce era amplasat pe un dulap, 750 euro, echivalentul a 16 042 lei, cauzându-i părții vătămate Costiuc Taisia o daună materiale considerabilă.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Goncear Ion în numele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Stoler Alexandru sa-i fie aplicată o pedeapsa mai blândă, non privativă de libertate.

Motivele invocate în susținerea apelului au fost rezumate la următoarele: inculpatul a recunoscut integral vina și sincer se căiește de cele comise. Este singurul întreținător în familie, mama sa este bolnavă și are o vârstă înaintată. Privarea de libertate va influența negativ și asupra viitorului inculpatului, deoarece acesta la moment este în relație de concubinaj și intenționează să întemeieze o familie. Prejudiciul material l-a restituit integral și pe viitor asemenea infracțiuni nu va mai comite cu siguranță.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2018, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale, Colegiul a menționat că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și just a concluzionat că Stoler Alexandru a săvârșit infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel, fără a se expune asupra vinovăției inculpatului, sentința în această parte nefiind contestată, a reținut că la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Colegiul, analizând solicitările apelantului, a considerat că în privința inculpatului nu pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, iar pedeapsa stabilită ultimului urmează să fie executată real, stabilindu-se astfel o individualizare a pedepsei care este legală, întemeiată și proporțională faptei comise.

Instanța a constatat că inculpatul a mai comis anterior o infracțiune de furt, fiind sancționat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. Peste o perioadă de aproximativ 2 ani de la expirarea termenului de probațiune, Stoler Alexandru a mai comis o infracțiune similară. Deci, modalitatea sancționării prevăzută de art. 90 Cod penal este una ineficientă pentru a asigura realizarea scopului pedepsei de a preveni comiterea infracțiunilor, anume din aceste considerente și a fost respins apelul avocatului.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar declară avocatul Gonciar Ion în numele inculpatului, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Stoler Alexandru să-i fie stabilită pedeapsă neprivativă de libertate, indicând că instanța de apel la examinarea cauzei, nu a ținut cont de prevederile art. 394 alin. (2)

Cod de procedură penală și s-a expus abstract asupra posibilității aplicării pedepsei neprivative de libertate, nu s-a expus asupra cumulului de circumstanțe atenuante invocate de partea apărării și nu a ținut cont de faptul că antecedentele penale ale inculpatului, sunt stinse.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul depune referință prin care solicită respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Colegiul reține că în susținerea recursului avocatul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, însă potrivit solicitării se deduce că motivele recursului se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală care stipulează că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când pedeapsa inculpatului nu a fost individualizată corect*, însă instanța de recurs consideră că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurentul critică decizia contestată în partea ce ține de pedeapsa stabilită inculpatului, considerând-o prea aspră, solicitând în acest sens, stabilirea unei pedepse neprivative de libertate, însă fără a concretiza categoria pedepsei ce urmează a fi aplicată, or sancțiunea articolului incriminat lui Stoler Alexandru prevede atât pedeapsă sub formă de amendă cât și sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Privitor la pedeapsa stabilită lui Stoler Alexandru de către instanța de fond, care ulterior a fost menținută de către instanța de apel, Colegiul consideră că acestea și-au motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de

individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

În speță, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanțele de fond au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Instanța de recurs reține că solicitarea avocatului privind aplicarea în privința lui Stoler Alexandru a unei pedepse neprivative de libertate, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată de către recurent, este neîntemeiată, or doar faptul că ultimul nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de judecată, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel menținând sentința atacată în partea stabilirii pedepsei inculpatului, a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită acestuia, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei non privative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel. Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Goncear Ion în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui Stoler Alexandru, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 10 aprilie 2019.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun